

хъ най-подирь до една улица украсена и отъ двѣтъ страны съ хубавы дугены, сичкытъ отворены и вѣтрѣ исписаны съ превѣсходна живопись. Множество источници прохладжаж лѣтната атмосфера съ чистытъ си и быстры струи. Отъ сѣкждѣ са трупахъ хора повечето безъ работа, облечены въ дрехы отъ тирска багряница, други пакъ са трупахъ около най-великолѣпнытъ дугены. На сѣкждѣ сновяхъ робы като носяхъ на главытъ си мѣдны сѣждове разнообразны и изѣящны; и момы селянки стояхъ въ разны мѣста съ кошници пълны съ плодове и цвѣтя, които древнытъ италианцы обычахъ повече отъ потомцытъ си, които мыслѣтъ че болестъ са крые подъ сѣккій триандафиль или подъ сѣка тамянуга (*latet anguis in herba* змия са крые въ трѣвата). Свърталищата които служахъ на празднытъ онѣзи жители, какъто въ наше време кафенетата и казината, бѣхъ многочисленны. Дугенытъ имахъ на мраморны столовы сѣждове съ вино и масло и отпредѣ си сѣдалища запазены отъ слѣнчевата мараня чрезъ завѣсы отъ багряница, на които си почивахъ морнытъ и са истягахъ празднытъ. Сичкытъ тѣзи предмети представяхъ едно толкози живо и пріятно зрѣлище, щото оправдавахъ аттическія духъ на Главка, който цѣлъ са прѣдаваше на прелеститѣ на веселбытъ.

— Остави са вече съ този твоя Римъ, думаше той на Клодія. Веселбытъ сж много ограничены и много серіозны въ стѣнытъ му. И въ стаитѣ на самытъ палаты, и въ самыя златѣ Нероновъ палатѣ и въ славныя днесъ домъ на Тита са показва едно тежко великолѣпіе, несносно за зрѣніето, неприятно за духа; и съ този начинъ ный страдаймы, Клодіе, като гледамы безмѣрното раскошество и богатство на другытъ, и ограниченото наше състояніе. А тука ный са наслаждавамы свободно съ прелеститѣ на великолѣпіето безъ да са стѣснявамы отъ суетнытъ стигеты.

— За туй ли слѣдователно ты предпочете Помпея за лѣтно живѣлище?

— Да, мыслѣхъ че ты е по-пріятна отъ Римъ. Исповѣдамъ и неговата красота, но неприятны ми сж схоластицытъ му, които мыслѣтъ че сичкото увеселенье трѣба да състои въ броенъето ва златытъ монеты.

— Но и ты обычашъ ученытъ и особена една наклоность имашъ къмъ поезіята. Можъ да рѣкжъ че въ къщата ти за друго приказска не става освѣнъ за Есхила и за Омира или за драматическото и епическо искусство.

— Не го отричамъ, но твоитѣ Римляны, маймуштующы подражатели на старытъ мои Аѣнианцы, сж толкосъ неспособны во всякытъ си работы! Чакъ и на ловъ слугытъ имъ носѣтъ Платона, и когато изгубытъ диритѣ на глигания, отварятъ книгытъ и папуритѣ за да не-